



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 18. októbra 2018*

„Odvolanie – Dumping – Nariadenie (ES) č. 397/2004 – Dovoz bavlnenej posteľnej bielizne s pôvodom v Pakistane – Pretrvávajúci záujem na konaní“

Vo veci C-100/17 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 24. februára 2017,

Gul Ahmed Textile Mills Ltd, so sídlom v Karáči (Pakistan), v zastúpení: L. Ruessmann, avocat, a J. Beck, solicitor,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci R. Bierwagen a C. Hipp, Rechtsanwälte,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: J.-F. Brakeland a N. Kuplewatzky, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda siedmej komory T. von Danwitz, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Juhász (spravodajca) a C. Vajda,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 25. januára 2018,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 22. marca 2018,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Gul Ahmed Textile Mills Ltd (ďalej len „Gul Ahmed“) sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 15. decembra 2016, Gul Ahmed Textile Mills/Rada (T-199/04 RENV, neuvverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2016:740), ktorým tento súd zamietol jej žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia nariadenia Rady (ES) č. 397/2004 z 2. marca 2004, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bavlnenej posteľnej bielizne s pôvodom v Pakistane (Ú. v. EÚ L 66, 2004, s. 1; Mim. vyd. 11/050, s. 26, ďalej len „sporné nariadenie“), v rozsahu, v akom sa jej týka.

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné nariadenie

- 2 Pre potreby tohto konania možno okolnosti predchádzajúce sporu zhrnúť takto:
- 3 Gul Ahmed je spoločnosť založená podľa pakistanského práva, ktorá vyrába a vyváža posteľnú bielizeň do Európskej únie.
- 4 Po podnete predloženom 4. novembra 2002 začala Európska komisia antidumpingové vyšetrovanie týkajúce sa dovozov posteľnej bielizne z bavlnených vlákien, čistých alebo zmiešaných s umelými vláknami alebo lanom (pričom lan nie je prevažujúcim vláknom), bielených, farbených alebo s potlačou s pôvodom v Pakistane a týkajúce sa obdobia od 1. októbra 2001 do 30. septembra 2002. Preskúvanie trendov súvisiacich s vyhodnotením ujmy pokrývalo obdobie od roku 1999 do konca obdobia vyšetrovania.
- 5 Dňa 10. decembra 2003 zaslala Komisia odvolateľke konečný všeobecný informačný dokument podrobne opisujúci skutočnosti a dôvody, pre ktoré navrhla prijatie konečných antidumpingových opatrení, ako aj konečný osobitný informačný dokument pre odvolateľku. Listom z 5. januára 2004 odvolateľka spochybnila závery Komisie vyjadrené v týchto dokumentoch. Odvolateľka poskytla Komisii ďalšie informácie listami zo 16. februára 2004.
- 6 Dňa 17. februára 2004 odpovedala Komisia na list z 5. januára 2004. Hoci vo svojich výpočtoch vykonala určité úpravy, táto inštitúcia potvrdila závery, ku ktorým dospela v informačných dokumentoch spomenutých v predchádzajúcom bode. Listom z 27. februára 2004 trvala odvolateľka na pochybeniach, ktorých sa mala dopustiť Komisia vo svojej analýze.
- 7 Dňa 2. marca 2004 Rada Európskej únie prijala sporné nariadenie.
- 8 Rada v odôvodnení 70 sporného nariadenia stanovila celkové priemerné dumpingové rozpätie uplatniteľné na všetkých pakistanských vyvážajúcich výrobcov na 13,1 %.
- 9 Rada ďalej v časti vyhradenej na analýzu ceny v rámci všeobecného prieskumu ujmy, ktorú utrpel priemysel Únie, v odôvodnení 92 uvedeného nariadenia v podstate uviedla, že priemerné ceny za kilogram u vybratých výrobcov Únie počas sledovaného obdobia postupne vzrástli a že bolo potrebné pripomenúť, že to treba posudzovať vzhľadom na fakt, že takáto priemerná cena pokrýva tak položky s vysokou hodnotou, ako aj s nízkou hodnotou dotknutého výrobku a že „priemysel [Únie] bol nútený preorientovať sa na väčší objem predajov výrobkov doplnujúcich sortiment s vyššou hodnotou, nakoľko ich predaje na vysoko objemovom trhu boli prevzaté dovozmi z krajín s nízkymi cenami“.
- 10 Rada v odôvodnení 101 sporného nariadenia uviedla, že situácia priemyslu Únie sa zhoršila, pričom poznamenala, že pokiaľ ide o priemerné predajné ceny vybratých výrobcov, „tieto vykazovali počas posudzovaného obdobia vzostupný trend, čo je však sčasti výsledkom posunu k väčšiemu objemu predajov výrobkov doplnujúcich sortiment s vyššou hodnotou“.

- 11 Vo všeobecnej časti vyhradenej na analýzu príčinnej súvislosti Rada v rámci štúdie účinkov dumpingového dovozu v zásade v odôvodneniach 104 a 105 sporného nariadenia uviedla, že tak dovozy bavlnenej posteľnej bielizne z Pakistanu, ako aj zodpovedajúci podiel tejto krajiny na trhu vzrástli v rámci Únie. Rada navyše uviedla, že „ceny dumpingových dovozov boli podstatne nižšie ako ceny priemyslu [Únie], a tiež nižšie ako ceny vývozcov z iných tretích krajín. Navyše sa zistilo, že priemysel [Únie] sa musel v značnej miere stiahnuť zo segmentov trhu s nízkymi cenami, tam kde sú dovozy z Pakistanu veľké, čo tiež zdôrazňuje príčinné prepojenie medzi dumpingovými dovozmi a ujmu, ktorú utrpel priemysel [Únie]“.
- 12 Napokon v analýze účinkov iných faktorov Rada v odôvodnení 109 sporného nariadenia uviedla, že dovozy s pôvodom v tretích krajinách okrem Indie a Pakistanu vzrástli počas obdobia vyšetrovania. V tejto súvislosti Rada zdôraznila, že „vzhľadom na firemné prepojenia medzi tureckými spoločnosťami a spoločnosťami [Únie] existuje určitá trhová integrácia vo forme obchodu medzi tureckými vyvážajúcimi výrobcami a operátormi [Únie], z čoho vyplýva, že rozhodnutie dovážať z takejto krajiny nesúvisí len s cenou. Toto bolo potvrdené priemernými cenami dovozov posteľnej bielizne s pôvodom v Turecku počas obdobia vyšetrovania, ktoré boli vyššie o takmer 45 % v porovnaní s indickými cenami a o 34 % v porovnaní s pakistanskými cenami. Z tohto dôvodu je nepravdepodobné, že dovozy s pôvodom v Turecku narušili príčinnú súvislosť medzi dumpingovými dovozmi z Pakistanu a poškodením, ktoré utrpel priemysel [Únie]“.
- 13 Rada napokon v odôvodnení 112 sporného nariadenia uviedla, že „bolo vyhlásené, že dopyt po posteľnej bielizni vyrobenej priemyslom [Únie] poklesol v objeme, nakoľko priemysel [Únie] sa zameral na vyšší segment trhu, kde sa realizuje menší objem predaja. Avšak, ako je uvedené vyššie, celková spotreba posteľnej bielizne [v Únii] neklesla, ale skôr vzrástla počas posudzovaného obdobia. Väčšina výrobcov [Únie] má rôzne výrobné linky pre rôzne segmenty trhu. Značky v hornom segmente [segmente luxusných výrobkov – *neoficiálny preklad*] vytvárajú vyššie rozpätia, avšak predávajú sa iba vo veľmi malých množstvách. S cieľom maximalizovať využívanie výrobných kapacít a pokryť fixné výrobné náklady, priemysel [Únie] by potreboval taktiež predaje vo veľkých objemoch v trhovom segmente nižších cien. Neexistujú žiadne náznaky, že by dopyt v tomto trhovom segmente poklesol. Tento segment na druhej strane v stále väčšej miere preberajú lacné dovozy, čo spôsobuje ujmu priemyslu [Únie]. Vzhľadom na celkový nárast spotreby, ktorý nie je obmedzený na konkrétny trhový segment, situáciu s dopytom [v Únii] nemožno z tohto dôvodu považovať za takú, ktorá by narušila príčinnú súvislosť medzi dumpingovými dovozmi z Pakistanu a poškodením, ktoré utrpel priemysel [Únie]“.
- 14 Podľa článku 1 ods. 1 sporného nariadenia bolo uložené antidumpingové clo vo výške 13,1 % na dovozy bavlnenej posteľnej bielizne pôvodom z Pakistanu, ktoré sú zatriedené pod číselné znaky kombinovanej nomenklatúry uvedené v tomto nariadení.
- 15 Po ukončení čiastočného predbežného preskúmania, ktoré sa obmedzuje na dumping, uskutočneného *ex officio* podľa článku 11 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45, ďalej len „základné nariadenie“), na základe nového obdobia vyšetrovania od 1. apríla 2003 do 31. marca 2004 Rada zmenila sporné nariadenie prijatím nariadenia (ES) č. 695/2006 z 5. mája 2006 (Ú. v. EÚ L 121, 2006, s. 14), ktoré zaviedlo nové antidumpingové colné sadzby v rozpätí od 0 do 8,5 %. Vzhľadom na veľký počet spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov bola vybratá vzorka, ktorá zahŕňala aj odvolateľku. Sadzba konečného antidumpingového cla uplatniteľná na jej výrobky bola stanovená na 5,6 %.
- 16 V súlade s článkom 11 ods. 2 základného nariadenia uplynula platnosť takto stanoveného konečného antidumpingového cla 2. marca 2009, to znamená päť rokov po jeho zavedení.

Žaloba pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 17 Návrhom podaným Všeobecnému súdu 28. mája 2004 sa Gul Ahmed obrátila na Všeobecný súd s cieľom dosiahnuť zrušenie sporného nariadenia.
- 18 Táto žaloba sa opiera o päť žalobných dôvodov založených:
- pokiaľ ide o začatie vyšetrovania, na porušení článku 5 ods. 7 a 9 základného nariadenia a článkov 5.1 a 5.2 Dohody o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (GATT) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189, ďalej len „antidumpingový kódex z roku 1994“), obsiahnutej v prílohe 1 A Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) podpísanej v Marakéši 15. apríla 1994 (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80),
 - na nesprávnom posúdení a porušení článku 2 ods. 3 a 5 a článku 18 ods. 4 základného nariadenia, ako aj na porušení antidumpingového kódexu z roku 1994, pokiaľ ide o výpočet normálnej hodnoty,
 - na porušení článku 2 ods. 10 základného nariadenia, antidumpingového kódexu z roku 1994 a povinnosti uviesť primerané odôvodnenie uložené článkom 253 ES, pokiaľ ide o úpravu súvisiacu s vrátením cla, ku ktorej došlo porovnaním normálnej hodnoty a vývozných cien,
 - na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 3 ods. 1 až 3 a 5 základného nariadenia a na porušení antidumpingového kódexu z roku 1994, pokiaľ ide o určenie existencie značnej ujmy,
 - na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 3 ods. 6 a 7 základného nariadenia a antidumpingového kódexu z roku 1994, pokiaľ ide o určenie príčinnej súvislosti medzi údajnými dumpingovými dovozmi a uvádzanou ujmou.
- 19 Všeobecný súd rozsudkom z 27. septembra 2011, Gul Ahmed Textile Mills/Rada (T-199/04, neuvyverejnený, EU:T:2011:535), bez preskúmania ostatných žalobných dôvodov, ktoré mu boli predložené, vyhovel tretej časti piateho žalobného dôvodu s odôvodnením, že Rada sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že nepreskúmala, či v súlade s článkom 3 ods. 7 základného nariadenia malo zrušenie predchádzajúcich antidumpingových ciel a zavedenie systému všeobecných colných preferencií v prospech Pakistanu za následok narušenie príčinnej súvislosti medzi dumpingovými dovozmi z Pakistanu a ujmou, ktorú utrpel priemysel Únie, a zrušil sporné nariadenie v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Gul Ahmed.
- 20 Rada, podporovaná Komisiou, podala proti tomuto rozsudku odvolanie a domáhala sa jeho zrušenia.
- 21 Vo svojom rozsudku zo 14. novembra 2013, Rada/Gul Ahmed Textile Mills (C-638/11 P, EU:C:2013:732), Súdny dvor zrušil rozsudok z 27. septembra 2011, Gul Ahmed Textile Mills/Rada (T-199/04, neuvyverejnený, EU:T:2011:535), a vrátil vec Všeobecnému súdu.
- 22 Dňa 26. novembra 2015 sa na Všeobecnom súde konalo pojednávanie vo veci T-199/04 RENV. Na tomto pojednávaní Rada, podporovaná Komisiou, tvrdila, že spoločnosť Gul Ahmed už nemala záujem na konaní.
- 23 Na podporu tejto výhrady obe inštitúcie tvrdili, že antidumpingové clo uložené sporným nariadením uplynulo 2. marca 2009, takže vývozy príslušného tovaru už nepodliehali týmto clám. Ďalej uviedli, že v súlade s článkom 46 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie lehota na podanie žaloby o náhradu škody spôsobenej v rámci uplatňovania týchto ciel uplynula 1. marca 2014 a právo na náhradu škody z antidumpingových ciel podľa článku 236 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307), bolo tiež premlčané. Tvrdili, že požadované zrušenie už nemôže poskytnúť spoločnosti Gul Ahmed nijaký prospech.

- 24 Všeobecný súd poskytol spoločnosti Gul Ahmed lehotu dvoch týždňov odo dňa pojednávania, aby predložila svoje pripomienky k námietke neprípustnosti založenej na zániku záujmu na konaní, ktorá bola vznesená.
- 25 Listom z 10. decembra 2015 spoločnosť Gul Ahmed predložila svoje pripomienky a tvrdila, že má naďalej záujem na konaní. V tejto súvislosti zakladala svoju argumentáciu po prvé na pretrvávajúcom záujme na náhrade trov konania od Rady, po druhé na možnosti podať v budúcnosti žalobu o náhradu škody spôsobenej tým, že súdy Únie nerozhodli v primeranej lehote, po tretie na možnosti vrátenia zaplateného konečného antidumpingového cla, po štvrté na záujme zabezpečiť, aby sa podobná nezákonnosť neopakovala v budúcnosti, a po piate na možnosti obnovenia svojho dobrého mena pokračovaním v konaní.
- 26 Komisia a Rada predložili pripomienky vo svojich podaniach zo 6. a 20. januára 2016. V podstate vyzvali Všeobecný súd, aby zamietol tvrdenia uvedené spoločnosťou Gul Ahmed a rozhodol, že táto spoločnosť stratila záujem na konaní.
- 27 Všeobecný súd napadnutým rozsudkom žalobu Gul Ahmed zamietol.

Návrhy účastníkov odvolacieho konania

- 28 Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok a uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v rámci odvolacieho konania a konania pred Všeobecným súdom.
- 29 Rada a Komisia navrhujú, aby Súdny dvor odvolanie zamietol a uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

- 30 Na podporu svojho odvolania uvádza odvolateľka dva dôvody založené na jednej strane na tom, že Všeobecný súd tým, že rozhodol, že nie je potrebné rozhodnúť o druhom a treťom žalobnom dôvode s odôvodnením, že odvolateľka už nemá záujem na konaní, porušil článok 36 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie týkajúci sa požiadavky odôvodnenia rozsudkov a dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia, a že na druhej strane sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia a skreslil skutkový stav, pokiaľ ide o zamietnutie jej piateho žalobného dôvodu.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 31 Prvý odvolací dôvod sa týka odôvodnení napadnutého rozsudku uvedených v jeho bodoch 42 až 60. Pozostáva zo štyroch častí.
- 32 V prvej časti svojho prvého odvolacieho dôvodu odvolateľka v podstate vytyka Všeobecnému súdu, že v bodoch 49, 57 a 60 napadnutého rozsudku nesplnil svoju povinnosť odôvodnenia a porušil článok 129 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu tým, že od nej požadoval, aby preukázala pretrvávanie jej záujmu na konaní v rámci konania, v ktorom sa snaží dosiahnuť zrušenie sporného nariadenia, hoci podľa jej názoru musí žalobca záujem na konaní preukázať len v čase podania návrhu na zrušenie dotknutého aktu, a že v prípade, že takýto záujem už bol preukázaný, prináleží účastníkovi konania, ktorý sa dovoľáva zániku takéhoto záujmu, aby to preukázal. Dodáva, že Všeobecný súd porušil jej práva na obhajobu tým, že preskúmal len tvrdenia uvedené na preukázanie pretrvávania jej záujmu na konaní, pričom nezohľadnil ďalší obsah spisu.

- 33 V rámci druhej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že na rozdiel od toho, čo Všeobecný súd tvrdil v bode 58 napadnutého rozsudku, pochybenia pri určení vývoznnej ceny a normálnej hodnoty, ako aj pochybenia týkajúce sa výpočtov dumpingu odkryli pochybenia metodológie, ktoré sa môžu v budúcnosti opakovať, a nie len jednoduché vecné pochybenia špecifické pre daný prípad, čo musí viesť k zrušeniu sporného nariadenia o to viac, že je vo všeobecnom záujme Únie, aby také nezrovnalosti, ktoré porušujú článok 2 základného nariadenia, boli sankcionované.
- 34 V rámci tretej časti svojho prvého odvolacieho dôvodu odvolateľka kritizuje bod 58 napadnutého rozsudku v tom, že Všeobecný súd nesplnil svoju povinnosť odôvodnenia tým, že uviedol, že úprava súvisiaca s vrátením cla podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia bola čiastočne zamietnutá, keďže tento návrh nebol podporený riadnym dôkazom.
- 35 Štvrtou časťou svojho prvého odvolacieho dôvodu odvolateľka Všeobecnému súdu vytýka, že neodpovedal na tvrdenie, podľa ktorého popretie záujmu na konaní o neplatnosť aktov, ktoré neviedli k zaplateniu súm a ktorých platnosť uplynie predtým, ako Všeobecný súd rozhodne o platnosti týchto aktov, vylučuje takéto akty zo súdneho preskúmania, a predstavuje tak porušenie článku 263 ZFEÚ, ako už Všeobecný súd rozhodol v rozsudku z 18. marca 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision/Rada (T-299/05, EU:T:2009:72).
- 36 Rada a Komisia spochybňujú tvrdenia odvolateľky.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 37 Pokiaľ ide o prvú časť prvého odvolacieho dôvodu, žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou je podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora prípustná len v rozsahu, v akom má táto osoba právny záujem na zrušení napadnutého aktu. Predpokladom takéhoto záujmu je, že samotné zrušenie aktu musí byť spôsobilé vyvolať právne následky, a teda žaloba musí byť spôsobilá svojím výsledkom priniesť prospech pre toho účastníka konania, ktorý ju podal. Dôkaz takého záujmu, ktorý sa posudzuje ku dňu podania žaloby a ktorý predstavuje podstatnú a prvú podmienku každého návrhu na začatie konania, musí predložiť žalobca (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júna 2015, Andechser Molkerei Scheitz/Komisia, C-682/13 P, neuvverejnený, EU:C:2015:356, body 25 až 27 a citovanú judikatúru).
- 38 Tento záujem musí navyše pretrvávať až do skončenia konania, a súd, ktorý vo veci koná, môže *ex officio* a v akomkoľvek štádiu konania preskúmať, či z dôvodu skutočnosti, ktorá nastala až po podaní návrhu na začatie konania, zanikol záujem účastníka konania na zotrvaní na jeho návrhu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. októbra 1995, Rendo a i./Komisia, C-19/93 P, EU:C:1995:339, bod 13, a zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 57).
- 39 Ak Všeobecný súd môže *ex officio* a v akomkoľvek štádiu konania preskúmať otázku nepretrvávania záujmu na konaní účastníka konania, môže takú otázku preskúmať aj vtedy, ak bola vznesená počas konania účastníkom, ktorý sa v tejto súvislosti odvoláva na dostatočne vážne skutočnosti.
- 40 V rámci tohto preskúmania prináleží Všeobecnému súdu vyzvať žalobcu, aby sa vyjadril k tejto otázke, a poskytnúť mu možnosť uviesť skutočnosti, ktorými možno relevantne odôvodniť pretrvávajúce jeho záujmu na konaní.
- 41 V tomto prípade Rada a Komisia na pojednávaní z 15. novembra 2015 v konaní pred Všeobecným súdom tvrdili, že z dôvodu zániku záujmu na konaní odvolateľky už nie je potrebné rozhodnúť, pričom sa v tejto súvislosti opierali o dostatočne vážne skutočnosti. Po tomto pojednávaní bola odvolateľka vyzvaná, aby poskytla vysvetlenia k tejto otázke, pričom mala možnosť predložiť všetky dôkazy, ktoré by vyvrátili tvrdenia inštitúcií.

- 42 Všeobecný súd sa tak nedopustil ani nesprávneho uplatnenia dôkazného bremena, ani neporušil svoju povinnosť odôvodnenia, keď rozhodol, že nie je potrebné rozhodnúť o druhom a treťom žalobnom dôvode, s odôvodnením, že po posúdení všetkých skutkových a právnych okolností, na ktoré sa účastníci konania odvolávali v súvislosti s pretrváváním záujmu odvolateľky na konaní a ku ktorým sa mohli vyjadriť, konštatoval, že odvolateľka relevantným spôsobom nepreukázala, že má aj naďalej záujem na konaní, pokiaľ ide o tieto dva žalobné dôvody, ktorými sa domáhala zrušenia sporného nariadenia.
- 43 Okrem toho odvolateľka neoprávnene tvrdí, že Všeobecný súd porušil práva na obhajobu, hoci sa dokonca po tom, čo mala odvolateľka možnosť vyjadriť sa k námietke zániku záujmu na konaní, vyjadril k všetkým skutkovým a právnym okolnostiam, ktoré odvolateľka rozvinula na účely odôvodnenia pretrvávania tohto záujmu, čo mu prináležalo urobiť, ako bolo uvedené v bodoch 39 a 40 tohto rozsudku.
- 44 Z týchto skutočností vyplýva, že prvú časť prvého odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako nedôvodnú.
- 45 Pokiaľ ide o druhú časť prvého odvolacieho dôvodu, treba uviesť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora musí odvolanie presne určiť kritizované body rozsudku, ktorého zrušenie sa požaduje, a presne vymedziť aj právne tvrdenia, ktoré tento návrh osobitným spôsobom podporujú, pričom nemôže v skutočnosti predstavovať jednoducho návrh na opätovné preskúmanie žaloby podanej na Všeobecný súd (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 17. septembra 1996, *San Marco/Komisia*, C-19/95 P, EU:C:1996:331, body 37 a 38).
- 46 V prejednávanej veci odvolateľka vo svojom odvolaní uviedla len pochybenia metodológie výpočtu, pričom ich bližšie nešpecifikovala, a nezrovnalosti vo výsledkoch výpočtov dumpingu, pričom neuviedla dôvody, prečo by sa tieto pochybenia mohli v budúcnosti opakovať. Okrem toho, ako zdôraznila generálna advokátka v bode 75 svojich návrhov, odvolateľka na pojednávaní pred Súdny dvorom tvrdila, že sa domnievala, že Komisia založila svoje zistenia na svojvoľných rozhodnutiach *ad hoc*, pričom neurčila žiadnu konkrétnu metodológiu výpočtu. Na pojednávaní preto odvolateľka sama uznala, že údajné pochybenia sa týkali len okolností prejednávanej veci.
- 47 Druhú časť treba preto zamietnuť ako neprípustnú.
- 48 Pokiaľ ide o tretiu časť prvého odvolacieho dôvodu, treba uviesť, ako zdôraznila generálna advokátka v bode 78 svojich návrhov, že tvrdenie odvolateľky sa zakladá na zjavne nesprávnom výklade bodu 58 napadnutého rozsudku, ktorým sa Všeobecný súd obmedzil na konštatovanie, že odvolateľka nemala záujem na konaní z dôvodu, že závery uvedené v spornom nariadení, ktorého zákonnosť odvolateľka spochybňuje, sú úzko prepojené s osobitnými okolnosťami veci, ktorá mu bola predložená. Všeobecný súd v tejto súvislosti v uvedenom bode 58 len uviedol, že úprava súvisiaca s vrátením cla bola čiastočne zamietnutá Radou z dôvodu nepredloženia riadnych dôkazov odvolateľkou.
- 49 Z toho vyplýva, že tretiu časť prvého odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako nedôvodnú.
- 50 Pokiaľ ide o štvrtú časť prvého odvolacieho dôvodu, treba na úvod uviesť, že odôvodnenie Všeobecného súdu v bodoch 56 a 57 rozsudku z 18. marca 2009, *Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision/Rada* (T-299/05, EU:T:2009:72), malo za jasný cieľ vyvrátiť argumentáciu Rady v tejto veci, zhrnutú v bode 44 tohto rozsudku, podľa ktorej žalobcovia v tejto veci už nemajú záujem na konaní, keďže po podaní žaloby o neplatnosť už platnosť nariadenia, ktorého zrušenia sa domáhali, uplynula a keďže na jeho základe nezaplatili žiadne antidumpingové clo.
- 51 Treba však zdôrazniť, že Všeobecný súd v napadnutom rozsudku nekonštatoval zánik záujmu odvolateľky na konaní len z tých dôvodov, že sporné nariadenie v čase, keď rozhodoval o žalobe o neplatnosť, už nevyvolávalo účinky, ani že odvolateľka nepreukázala zaplatenie antidumpingových ciel na základe tohto nariadenia.

- 52 Všeobecný súd totiž pri konštatovaní, že už nie je potrebné rozhodnúť o druhom a treťom žalobnom dôvode, vychádzal z piatich dôvodov, a to po prvé, že zámer domáhať sa náhrady trov konania nemožno považovať za odôvodňujúci pretrvávanie záujmu odvolateľky na konaní (bod 52 napadnutého rozsudku), po druhé, že ani údajná neprímeraná dĺžka tohto konania nemohla odôvodniť pretrvávanie jej záujmu na konaní (bod 53 napadnutého rozsudku), po tretie, že odvolateľka nepreukázala zaplatenie antidumpingového cla podľa sporného nariadenia, keďže jej dcérska spoločnosť nezaplatila antidumpingové clá na základe sporného nariadenia, ale na základe nariadenia č. 695/2006, ktoré ho zmenilo (body 54 a 55 napadnutého rozsudku), po štvrté, že protiprávnosti, ktoré sporné nariadenie spôsobilo, sa nemohli opakovať nezávisle od okolností veci (body 56 až 58), a po piate, že argumentácia založená na obnovení dobrého mena odvolateľky nie je dôvodná (bod 59).
- 53 Okrem toho treba uviesť, že Všeobecný súd v bode 54 tohto rozsudku konštatoval, že nariadenie č. 695/2006 zaviedlo novú normálnu hodnotu, porovnal ju s vývoznou cenou a dospel k záveru, že odvolateľka už nemala záujem na konaní vo vzťahu k druhému a tretiemu žalobnému dôvodu založenému na chybách v spornom nariadení, pokiaľ ide o stanovenie normálnej hodnoty a jej porovnanie s vývoznou cenou v spornom nariadení bez žiadosti o vrátenie ciel zaplatených na základe tohto nariadenia.
- 54 Všeobecný súd však správne vyvodil takýto záver, keďže, ako uviedla generálna advokátka v bode 99 svojich návrhov, odvolateľka nepreukázala, že v lehote troch rokov odo dňa oznámenia colného dlhu podľa článku 121 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 269, 2013, s. 1), požiadala colné orgány o vrátenie súm zaplatených na základe aktu, ktorý považovala za protiprávny (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, bod 67, ako aj zo 4. februára 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 188 a citovanú judikatúru).
- 55 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka na podporu štvrtej časti svojho prvého odvolacieho dôvodu v rámci tohto odvolania, napadnutý rozsudok umožňuje oboznámiť sa s dôvodmi, pre ktoré Všeobecný súd v prejednávanej veci neprebral odôvodnenie uvedené v bodoch 56 a 57 rozsudku z 18. marca 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adepteck Precision/Rada (T-299/05, EU:T:2009:72).
- 56 Prvý odvolací dôvod preto treba v jeho štvrtej časti tiež zamietnuť ako nedôvodný, takže tento odvolací dôvod treba zamietnuť v jeho celom rozsahu.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 57 Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolateľka kritizuje body 162, 163, 168, 169 a 170 napadnutého rozsudku, v ktorých Všeobecný súd zamietol jej piaty žalobný dôvod na podporu jej žaloby o neplatnosť, podľa ktorého bola príčinná súvislosť medzi dovozmi posteľnej bielizne z Pakistanu a ujmou, ktorú utrpel priemysel Únie v tejto oblasti, spochybnená na jednej strane preorientovaním tohto priemyslu na segment luxusných výrobkov a na druhej strane zvýšením dovozov od tureckých výrobcov prepojených s výrobcami Únie.
- 58 Prvou časťou svojho druhého odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd skreslil skutkový stav, keď v bodoch 162 a 163 napadnutého rozsudku rozhodol, že preorientovanie priemyslu Únie na vyšší segment trhu nemožno považovať za spôsobilé spochybniť príčinnú súvislosť medzi dumpingovými dovozmi z Pakistanu a ujmou, ktorú utrpel tento priemysel, aj keď sa v odôvodneniach

92 a 112 sporného nariadenia konštatovalo, že objemy predaja boli v tomto odvetví nižšie. Dodáva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že sa nevyjadril k jej argumentácii, podľa ktorej sa preorientovanie priemyslu Únie začalo už pred začiatkom obdobia vyšetrovania.

- 59 V druhej časti svojho druhého odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd v bode 168 napadnutého rozsudku skreslil časti obsiahnuté v spornom nariadení tým, že skutočnosť, že inštitúcie zistili určité hospodárske väzby medzi priemyslom Únie a inými krajinami, sama osebe neznamená, že vedeli o stratégii premiestnenia výroby, a to napriek tomu, že v odôvodnení 109 sporného nariadenia sa konštatovala súvislosť medzi priemyslom Únie a tureckým priemyslom, ako aj určitá integrácia na trhu tohto odvetvia priemyslu, čo preukázalo stratégiu premiestnenia výroby z Únie do Turecka.
- 60 Odvolateľka dodáva, že pokiaľ ide o bod 169 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd sa dopustil skreslenia skutkových okolností tým, že vychádzal z toho, že tvrdila, že premiestnenie výroby posteľnej bielizne priemyslom Únie do iných krajín narušilo príčinnú súvislosť medzi ujmou, ktorú tento priemysel utrpel, a dovozmi z Pakistanu. Okrem iného uvádza, že Všeobecný súd neodôvodnil tvrdenie uvedené v bode 170 napadnutého rozsudku, podľa ktorého odôvodnenia 109 až 111 sporného nariadenia svedčia o tom, že Rada z právneho hľadiska dostatočne posúdila vplyv dovozov príslušného výrobku z Turecka. Napokon uvádza, že napadnutý rozsudok neanalyzuje ani súčasný účinok zamerania priemyslu Únie na segment luxusných výrobkov a ani paralelné zvýšené dovozy od tureckých výrobcov, ktorí sú prepojení s priemyslom Únie.
- 61 Rada a Komisia spochybňujú tvrdenia odvolateľky.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 62 Treba pripomenúť, ako vyplýva aj z ustálenej judikatúry Súdneho dvora, že skreslenie skutkových okolností a dôkazov musí zjavným spôsobom vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu (rozsudok z 2. júna 2016, Photo USA Electronic Graphic/Rada, C-31/15 P, neuvverejnený, EU:C:2016:390, bod 52 a citovaná judikatúra).
- 63 Navyše z ustálenej judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne v oblasti ochranných obchodných opatrení disponujú inštitúcie Únie širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych a politických situácií, ktoré musia preskúmať. Čo sa týka súdneho preskúmania takéhoto posúdenia, musí sa teda obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je založená napadnutá voľba, boli z vecného hľadiska správne zistené a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutočností alebo k zneužitiu právomoci [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. mája 1987, Nachi Fujikoshi/Rada, 255/84, EU:C:1987:203, bod 21, a zo 14. decembra 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, bod 68, ako aj citovanú judikatúru].
- 64 Súdny dvor takisto rozhodol, že preskúmanie dôkazov Všeobecným súdom, na ktorých inštitúcie Únie založili svoje konštatovania, nepredstavuje nové posúdenie skutkových okolností nahrádzajúce posúdenie vykonané týmito inštitúciami. Toto preskúmanie nenaruša širokú mieru voľnej úvahy týchto inštitúcií v oblasti obchodnej politiky, ale obmedzuje sa na zistenie, či tieto prvky sú takej povahy, že podporujú závery vyvedené inštitúciami. Všeobecný súd musí preto posúdiť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich vierohodnosť a koherenciu, ale tiež preskúmať, či tieto dôkazy ako celok predstavujú relevantné údaje, ktoré sa majú zohľadniť pri posudzovaní zložitej situácie, a či svojou povahou môžu odôvodniť konštatovania, ku ktorým sa týmto posúdením dospelo [rozsudok zo 14. decembra 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, bod 69 a citovaná judikatúra].
- 65 V prejednávanej veci, čo sa týka výhrady skreslenia, ktorej sa dovoľáva odvolateľka na podporu prvej časti svojho druhého odvolacieho dôvodu a ktorou napáda body 162 a 163 napadnutého rozsudku, treba zdôrazniť, pokiaľ ide o dôvody uvedené v prvom z týchto bodov, že v odôvodneniach 92 a 112

sporného nariadenia sa jednak uvádzalo, že „priemysel [Únie] bol nútený preorientovať sa na väčší objem predajov výrobkov doplnujúcich sortiment s vyššou hodnotou, nakoľko ich predaje na vysoko objemovom trhu boli prevzaté dovozmi z krajín s nízkymi cenami“, a jednak, že „väčšina výrobcov [Únie] má rôzne výrobné linky pre rôzne segmenty trhu. Značky v hornom segmente [segmente luxusných výrobkov – *neoficiálny preklad*] vytvárajú vyššie rozpätia, avšak predávajú sa iba vo veľmi malých množstvách. S cieľom maximalizovať využívanie výrobných kapacít a pokryť výrobné náklady, priemysel [Únie] by potreboval taktiež predaje vo veľkých objemoch v trhovom segmente nižších cien. ... Vzhľadom na celkový nárast spotreby, ktorý nie je obmedzený na konkrétny trhový segment, situáciu s dopytom v [Únii] nemožno z tohto dôvodu považovať za takú, ktorá by narušila príčinnú súvislosť medzi dumpingovými dovozmi z Pakistanu a poškodením, ktoré utrpel priemysel [Únie]“.

- 66 Na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka, bod 162 napadnutého rozsudku, podľa ktorého nemožno značnú ujmu priemyslu Únie vysvetliť údajnou stagnáciou dopytu v segmente luxusných výrobkov, keďže dopyt v Únii sa vo všetkých segmentoch zvýšil, žiadnym spôsobom neprotirečí dvom odôvodneniam uvedeným v predchádzajúcom bode, a preto treba túto výhradu zamietnuť ako nedôvodnú.
- 67 Pokiaľ ide o výhradu voči bodu 163 napadnutého rozsudku, treba uviesť, že odôvodnenie nachádzajúce sa v bode 162 napadnutého rozsudku samo osebe stačí na odôvodnenie zamietnutia tvrdenia odvolateľky.
- 68 Z toho vyplýva, že túto výhradu treba zamietnuť ako neúčinnú. Z tohto dôvodu treba zamietnuť prvú časť druhého odvolacieho dôvodu.
- 69 Pokiaľ ide o druhú časť druhého odvolacieho dôvodu, ktorá napáda body 168 až 170 napadnutého rozsudku, treba uviesť, že v odôvodneniach 109 a 111 sporného nariadenia Rada uviedla, že existovali prepojenia medzi priemyslom Únie a tureckým priemyslom, ako aj určitá trhová integrácia vo forme obchodu medzi spoločnosťami, z čoho vyplýva, že rozhodnutie dovážať z tejto krajiny nesúvisí len s cenou. Dospela k záveru, že dovozy z iných tretích krajín, ako je Pakistan, nie sú spôsobilé spochybníť príčinnú súvislosť medzi dumpingovými dovozmi z Pakistanu a ujmu, ktorú utrpel priemysel Únie, keďže ceny výrobkov z priemyslu týchto iných tretích krajín boli vyššie ako ceny výrobkov pakistanského priemyslu.
- 70 Pokiaľ ide v prvom rade o bod 168 napadnutého rozsudku, podľa ktorého „skutočnosť, že inštitúcie zistili určité hospodárske väzby medzi priemyslom Únie a inými krajinami, sama osebe neznamená, že vedeli o stratégii premiestnenia výroby s cieľom nahradiť výrobu Únie premiestnenou výrobou“, zjavne z neho nevyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil skreslenia skutočností uvedených v predchádzajúcom bode, keďže konštatovanie súvislosti medzi priemyslom Únie a tureckým priemyslom, ako aj medzi dovozmi, ktoré nie sú motivované len cenami, nie je sama osebe dostatočná na preukázanie stratégie priemyslu Únie spočívajúcej v dobrovoľnom premiestnení výroby, ktorá by mohla spochybníť existenciu ujmy, ktorú utrpel priemysel Únie v dôsledku dovozov z Pakistanu.
- 71 V súlade s judikatúrou uvedenou v bode 62 tohto rozsudku tak treba zamietnuť ako nedôvodnú výhradu, ktorú uviedla odvolateľka na podporu druhej časti svojho druhého odvolacieho dôvodu, podľa ktorého Všeobecný súd v bode 168 napadnutého rozsudku skreslil skutkové okolnosti, ktoré mu boli predložené.
- 72 Pokiaľ ide ďalej o výhradu namierenú proti bodu 169 napadnutého rozsudku, tiež založenú na tom, že Všeobecný súd skreslil skutkové okolnosti, ktoré mu boli predložené na posúdenie, treba uviesť, že odvolateľka v bode 172 svojej žaloby o neplatnosť pred Všeobecným súdom uviedla, že „v rozsahu, v akom malá strata podielu na trhu, ktorú utrpela výroba v [Únii], bola kompenzovaná zvýšením podielu na trhu dovozov z premiestnenej výroby kontrolovanej priemyslom [Únie], nijaká ujma, ktorú

utrpel priemysel [Únie], nebola spôsobená dovozmi z Pakistanu, ale rozhodnutím výrobcov [Únie] využiť nimi kontrolovanú zahraničnú výrobu, aby si zadovážili posteľnú bielizeň s nízkou hodnotou a predávali ju v [Únii]“.

- 73 Z toho dôvodu a na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľka v rámci tejto výhrady, úvahami uvedenými v predchádzajúcom bode spochybňovala príčinnú súvislosť medzi ujmou, ktorú utrpel priemysel Únie, a dovozmi z Pakistanu.
- 74 Túto výhradu treba preto zamietnuť ako nedôvodnú.
- 75 Pokiaľ ide o tretiu výhradu vznesenú odvolateľkou na podporu druhej časti svojho druhého odvolacieho dôvodu, treba konštatovať, že Všeobecný súd tým, že v bode 170 napadnutého rozsudku rozhodol, že z odôvodnení 109 až 111 sporného nariadenia vyplýva, že Rada z právneho hľadiska dostatočne posúdila vplyv dovozov príslušného výrobku z iných tretích krajín vrátane Turecka, a mohla tak bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, dospieť k záveru, že pomerne vysoké ceny dovozov z týchto krajín v porovnaní s cenami za dovoz s pôvodom v Pakistane bránili tomu, aby dovozy pochádzajúce z tretích krajín narušili uvedenú príčinnú súvislosť, správne odôvodnil svoje rozhodnutie.
- 76 Všeobecný súd totiž po tom, čo poznamenal, že odvolateľka nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by mohol spochybniť túto príčinnú súvislosť, konštatoval, že Rada sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu a že skutočnosti obsiahnuté v spornom nariadení boli takej povahy, aby z právneho hľadiska dostatočným spôsobom preukázali takúto príčinnú súvislosť.
- 77 Z toho vyplýva, že túto výhradu treba zamietnuť ako nedôvodnú.
- 78 Pokiaľ ide napokon o výhradu založenú na neexistencii analýzy súčasného účinku iných faktorov, treba uviesť, že Všeobecný súd v bodoch 178 až 181 napadnutého rozsudku uviedol dôvody, prečo ich nebolo potrebné analyzovať, pričom odvolateľka vo svojom odvolaní neuvádza dôvody, pre ktoré sa tak mal Všeobecný súd dopustiť nesprávneho právneho posúdenia.
- 79 V dôsledku toho treba zamietnuť túto výhradu ako neprípustnú a druhú časť druhého odvolacieho dôvodu tak zamietnuť ako čiastočne neprípustnú a čiastočne nedôvodnú.
- 80 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že druhý odvolací dôvod treba zamietnuť ako čiastočne neprístupný a čiastočne nedôvodný, v dôsledku čoho treba zamietnuť odvolanie v celom rozsahu ako čiastočne neprístupné a čiastočne nedôvodné.

O trovách

- 81 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 82 Keďže Rada a Komisia navrhli uložiť spoločnosti Gul Ahmed povinnosť nahradiť trovy konania a táto spoločnosť nemala vo svojich dôvodoch úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamietá.

2. Gul Ahmed Textile Mills Ltd je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy